

متن کامل مناجاة التائبين
به همراه ترجمه فارسی

مناجات توبه‌کنندگان - مناجات اول از مناجات

خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه

السلام)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِلٰهِي اَلْبَسْتَنِي الْخَطَايَا ثَوْبَ مَذَلَّتِي

الهی، اشتباهات، جامه ذلت و خواری بر من

پوشانیده

وَجَلَلَنِي التَّبَاعُدُ مِنْكَ لِباسِ مَسْكَنَتِي

و دوری از تو، لباس درماندگی در برم نموده

وَأَمَاتَ قَلْبِي عَظِيمُ جِنَايَتِي

و جنایت‌های بزرگم، دلم را میرانده است

فَأَحْيَاهُ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ

پس دلم را با توبه‌ای از سوی خود زنده گردان

يَا أَمَلِي وَبُغْيَتِي

ای آرزوی من، و ای مقصد و مقصود من

وَيَا سُوْلِي وَمُنِّيَّتِي

و ای مطلوب و ای تمنای دل من

فَوَعِزَّتِكَ مَا أَجِدُ لِذُنُوبِي سِوَاكَ غَافِرًا

که قسم به عزتت، برای گناهانم جز تو

آمرزنده‌ای نمی‌یابم

وَلَا أَرَى لِكَسْرِي غَيْرَكَ جَابِرًا

و برای شکستگی‌ام جز تو التیام‌بخش و

درمانگری نمی‌شناسم

وَقَدْ خَضَعْتُ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ

و با انابه و توبه و خضوع به درگاہت آمدم

وَعَنَوْتُ بِالْاِسْتِكَانَةِ لَدَيْكَ

و با تضرع و زاری قصد تو را نموده‌ام

فَإِنْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ فَبِمَنْ أَلُوذُ؟

پس اگر مرا از در خویش برانی، نزد چه کسی پناه

گیرم؟

وَإِنْ رَدَدْتَنِي عَنْ جَنَابِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ؟

و اگر مرا از آستانت برگردانی، پس به چه کسی

پناه برم؟!

فَوَا أَسْفَاهُ مِنْ خَجَلْتِي وَافْتِضَاحِي

پس دریغا از شرمندگی و رسوایی‌ام!

وَوَالْهَفَاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَاجْتِرَاحِي.

و وای بر من، از زشتی کردار و ارتکاب گناهانم!

أَسْأَلُكَ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ

از تو می‌خواهم، ای آمرزنده گناهان بزرگ

وَيَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ

و ای التیام‌بخش استخوان‌های شکسته

أَنْ تَهَبَ لِي مُوبِقَاتِ الْجَرَائِرِ

که گناهان تباه‌کننده‌ام را بر من ببخشایی

وَتَسْتُرَ عَلَيَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ

و زشتی‌های پنهان رسواکننده‌ام را بر من بپوشانی

وَلَا تُخْلِنِي فِي مَشْهَدِ الْقِيَامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ

و عَفْرِكَ

و مرا در عرصه قیامت از خنکای نسیم بخششت

وَلَا تُعْرِنِي مِنْ جَمِيلِ صَفْحِكَ وَسَتْرِكَ.

و مرا از چشم‌پوشی و پرده‌پوشی زیبایت برهنه
نسازی.

إِلَهِي ظَلَّلْ عَلَيَّ ذُنُوبِي غَمَامَ رَحْمَتِكَ

الهی، با ابر رحمتت بر گناهانم سایه انداز

وَأَرْسِلْ عَلَيَّ عَيْوَبِي سَحَابَ رَأْفَتِكَ.

و ابرهای عطوفت خویش را برای [بارش بر]
گناهانم بفرست.

إِلَهِي هَلْ يَرْجِعُ الْعَبْدُ الْأَبْقُ إِلَّا إِلَىٰ مَوْلَاهُ؟

الهی، آیا بنده فراری جز به سوی مولایش
بازمی‌گردد؟!

أَمْ هَلْ يُجِيرُهُ مِنْ سَخَطِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ؟

و آیا کسی جز مولایش هست که او را از خشم
مولایش پناه دهد؟

**إِلَهِي إِنْ كَانَ النَّدَمُ عَلَى الذَّنْبِ تَوْبَةً فَإِنِّي
وَعِزَّتِكَ مِنَ النَّادِمِينَ**

الهی، اگر پشیمانی از گناه، توبه است، پس به
عزتت قسم که من از پشیمانانم

**وَإِنْ كَانَ الْأَسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِيئَةِ حِطَّةً فَإِنِّي لَكَ
مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ**

و اگر استغفار از خطاها موجب ریزش گناهان
است، من واقعاً از استغفارکنندگان هستم

لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى.

تو سزاواری که مرا عتاب کنی تا راضی شوی

إِلَهِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ تَبَّ عَلَيَّ

الهی، قسم به قدرتی که بر من داری، توبه‌ام را

بپذیر

وَبِحِلْمِكَ عَلَيَّ اعْفُ عَلَيَّ

و به بردباری‌ات بر من قسم، که از من درگذر

وَبِعِلْمِكَ بِي اَرْفُقْ بِي.

و به آگاهی‌ای که از [اعمال] من داری سوگند که

با من مدارا کن

**إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ
سَمِيَّتَهُ التَّوْبَةَ**

الهی، تویی آن کس که به روی بندگانت دری

به سوی عفوَت گشودی و آن را «توبه» نامیدی

فَقُلْتُ: ﴿تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾

و فرمودی: ﴿به‌پیشگاه خداوند توبه کنید،

توبه‌ای خالص و واقعی!﴾

فَمَا عَذْرُ مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ؟

با این وجود، کسی که از ورود به این در غفلت

کرده — در حالی که آن را به رویش گشوده‌اند — چه

عذری دارد؟!

إِلَهِي إِنْ كَانَ قَبْحَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيُحْسِنِ

الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ.

الهی، اگر سرزدنِ گناه از بندهات زشت است،

پس [مرا ببخش که] عفو از جانب تو نیکو باشد

إِلٰهِي مَا أَنَا بِأَوَّلِ مَنْ عَصَاكَ فَتُبَّتْ عَلَيْهِ

الهی، من اولین کسی نیستم که نافرمانیِ تو را

کرده باشد و توبه‌اش را پذیرفته‌ای

وَتَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ فَجُدَّتْ عَلَيْهِ

و [نخستین کسی نیستم که] به درگاه کَرَمَتِ آمده

باشد و به او احسان نموده‌ای

يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّ

ای فریادرس بیچارگان!

يَا كَاشِفَ الضَّرِّ

ای برطرف‌کنندهٔ سختی‌ها!

يَا عَظِيمَ الْبِرِّ

ای آن که نیکی‌اش عظیم است

يَا عَلِيمًا بِمَا فِي السِّرِّ

و ای آن که از نهان آگاه است

يَا جَمِيلَ السِّتْرِ

و ای آن که پرده‌پوشی‌اش زیباست

اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ

جود و کَرَمَتِ را شفیعِ درگاہتِ قرار داده‌ام

وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ وَتَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ

و به درگاہتِ و تَرَحُّمَتِ، به‌سوی تو توسَّل

فَاسْتَجِبْ دُعَائِي

پس دعایم را اجابت کن!

وَلَا تُخَيِّبْ فِيكَ رَجَائِي

و امیدم به حضرتت را ناامید مساز

وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي

و توبه‌ام را بپذیر

وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي

و خطاهایم را بپوشان

بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ

به منت و کرمّت

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای مهربان‌ترین مهربانان.